

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1103/2025
09.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Тајјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Бисерке Крпић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 6К. 933/23 од 12.03.2025. године и Вишег суда у Суботици 6Кж1. 31/25 од 10.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Бисерке Крпић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 6К. 933/23 од 12.03.2025. године и Вишег суда у Суботици 6Кж1. 31/25 од 10.07.2025. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици 6К. 933/23 од 12.03.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђена је на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, а у случају да то не учини у остављеном року суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Према окривљеној је изречена мера безбедности одузимања предмета, одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Суботици 6Кж1. 31/25 од 10.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и пресуда Основног суда у Суботици 6К. 933/23 од 12.03.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА - адвокат Бисерка Крпић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, укине другостепену пресуду и наложи да се предмет врати на поновно одлучивање по поднетим жалбама или преиначи другостепену пресуду и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док у преосталом делу нема законом прописан садржај.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА у поднетом захтеву истиче да дело за које је окривљена оглашена кривом није кривично дело, обзиром да је окривљена критичном приликом поступала у нужној одбрани. По ставу одбране, у конкретном случају, неспорно је да је оштећена изазвала окривљену својим понашањем и довела је у стање препаста изазване нападом, па је исту суд могао и ослободити од кривице.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 19. став 2. Кривичног законика је прописано да је нужна она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од свог добра или добра другог одбије истовремен противправан напад.

У чињеничном опису кривичног дела наведеном у изреци правноснажне пресуде је утврђено да је окривљена „... способна да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, другог лако телесно повредила средством подобним да тело тешко повреди и да здравље тешко наруши, тако што је у алкохолисаном стању, речима „сада ћеш ти да видиш“, запретила оштећеној ББ која је код ње боравила током вечери, а потом јој пришла са два кухињска ножа и ножем јој нанела више повреда у пределу главе у виду посекотина, посекотина у пределу подлактица и посекотина у пределу корена палца десне шаке, свесна свог дела и хтела његово извршење, свесна да је њено дело забрањено“, а у време и на месту ближе означеном у изреци пресуде.

Имајући у виду наведени чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде у коме је јасно наведено да је окривљена пришла оштећеној са два кухињска ножа и ножем јој нанела више повреда које су ближе опредељене у изреци пресуде, то дакле, по налажењу Врховног суда, недвосмислено произилази да, у конкретном случају, нису испуњени законски услови за примену према окривљеној АА института нужне одбране из члана 19. КЗ везано за услове напада и одбране, те да се у описаним радњама окривљене АА стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које је она оптужена и правноснажно оглашена кривом, због чега се као неосновани оцењују супротни наводи браниоца окривљене АА којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. КЗ.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева опредељује повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9), члана 438. став 2. тачка 1), члана 439. тачка 2) и 3) и члана 441. став 4. ЗКП, а које повреде закона су дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљене не садрже објашњење у чему се конкретно те повреде састоје, односно не образлаже се на који начин су нижестепени судови правноснажним пресудама учинили означене повреде закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, у делу који се односи на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9), члана 438. став 2. тачка 1), члана 439. тачка 2) и 3) и члана 441. став 4. ЗКП нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић